

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/243/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223432
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112223432.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Amou Odalošovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 7C/243/2012, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zo dňa 26.06. 2014 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, **z a m i e t a.**

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a.**

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní Okresného súdu Banská R..

O. žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

E. vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov, exekučným spisom tunajšieho súdu XEr/XXX/XXXX, znaleckým posudkom Y. univerzity v R. Q. ústav X/XXXX a zistil tento skutkový stav:

D. tvrdenia navrhovateľa tento vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona č. XXX/XXXX Z. z. Y. poriadku (ďalej len „EP“) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere.

Z dôvodov nesprávneho úradného postupu požadoval od odporcu náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou žalovanej podľa § X5 ods. 1 zákona č. XXX/XXXX Z. z.

U. podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku E. rozhodcovského súdu. Y. následne podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie o čom mal exekučný súd rozhodnúť v lehote XX dní ustanovenej v § 44 ods. X EP.

G. za to, že výnimka z XX-dňovej lehoty na udelenie poverenia v citovanom ustanovení platnom od

XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX a od XX. XX. XXXX sa v prípade rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov nemala uplatňovať (lebo nešlo o exekučný titul podľa § 41 ods. X písm. c/ a d/ EP). Q. č. XXX/XXXX Z. z. o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale spojenie rozhodcovský súd. D. odbornej literatúry sa vykonateľným rozhodnutím rozhodcovskej komisie, resp. zmiernou ňou schváleným, rozumelo rozhodnutie v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Q. práce a vyhlášky č. XX/XXXX Zb. Y. titulom teda nebolo rozhodnutie rozhodcovskej komisie, preto neprichádzala do úvahy ani výnimka uvedená v ust. § 44 ods. X EP, že XX dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. X písm. c/ a d/ EP.

V konaniach v období platnosti ustanovenia § 44 ods. X EP od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX mal súd zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v lehote XX dní od doručenia tejto žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu alebo rozhodcovského súdu alebo napr. notárska zápisnica.

Y. súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, ale zamietol žiadosť o udelenie poverenia, prípadne rozhodol o vydaní poverení po tejto lehote, pričom veci ním prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti, ani si nevyžadovali spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá mala podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

D. exekučného súdu zhodnotil ako nesprávny a v rozpore s ust. § 44 ods. X EP. U. súdu, teda nesprávnym úradným postupom, mu vznikla škoda, ktorú si vyčíslil sumou vo výške XXX Y.. F. pozostávala z nákladov na:

a/ správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške XX Y.

b/ udržiavanie a správu informačného systému vo výške XX Y.

c/ spracovanie textov urgencií súdu a výdaje spojené s vyhotovením a zaslaním urgencií súdu vo výške XX Y..

G. požadoval náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú vypočítal vo výške XX Y. za každý mesiac omeškania v činnosti súdu a poukázal na rozhodovacu činnosť S. súdu v konaniach napr. B.. ÚS XXX/XXXX, B..ÚS XXX/XXXX, B..ÚS XXX/XXXX. G. za to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú takýmto postupom. G. uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa spočívajúce vo vymožení pohľadávky a zároveň došlo k vyvolaniu rizika, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom zanikne povinný, zmarí sa účel konania pre stratu kontaktu s povinným, prípadne sa povinný stane insolventným, no najmä navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky (uskutočniť náhradu exekučného titulu). E. nárok odôvodňoval aj rozhodnutiami ústavného súdu (IV. ÚS XX/XX, B.. ÚS XXX/XXXX, B.. ÚS XXX/XX).

O. žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Z., že v navrhovateľom podaných žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmätočne uvedení povinní, neuvedenie spisových značiek príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajúce relevantné údaje, ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. U. nepriložil ani jeden relevantný dôkaz a v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať navrhovateľ sám.

Q. vytýkala, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže v žalobách sa tituly prelínajú. U. namietal jednak nesprávny úradný postup v podobe prietahov, ako aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Čo sa týka prietahov v konaní, poznamenal, že formu „žiadosti o informáciu o stave konania“ nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu. U. neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. G. za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu,

túto právomoc má iba predseda súdu alebo S. súd SR. E. nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní (nález S. súdu SR sp. zn. I. ÚS XX/XX).

O. ďalej poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ podal na súd žaloby o náhradu škody pred uplynutím X-mesačnej lehoty ustanovenej v § 16 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z. H. to z toho, že dňa XX. XX. XXXX mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa XX. XX. XXXX, pričom navrhovateľ doručil žaloby na súd už dňa XX. XX. XXXX. D. rozhodnutia U. súdu ČR sp. zn. XCz XX/XX (uverejnené pod R XX/XXXX) predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. U. nárok je tak na súde predčasne uplatnený.

D. ide o samotnú lehotu na udelenie poverenia exekútora, prax už dávnejšie ukázala, že lehota je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. X písm. c) zákona č. XXX/XXXX Z. z. o rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok E. dvora EÚ (K. C-XX/XX), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Q. sám navrhovateľ uvádzal, že podľa § 44 ods. X EP účinného od XX. XX. XXXX neplatí lehota XX dní, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. X písm. c) a d). Ak teda bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po XX. XX. XXXX, nárok je v tejto časti neopodstatnený. D. XX. XX. XXXX znelo ustanovenie § 41 ods. X písm. d) EP „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. X písm. d) EP uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj U. rada SR ako zákonodarný zbor SR. K. navrhovateľa je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. X písm. d) EP sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred dňom XX.XX.XXXX.

O. už uvedených skutočností odporca namietal aj tvrdenie navrhovateľa, že súd mal o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia rozhodnúť v XX-dňovej lehote. Zo samotnej dikcie § 44 ods. X EP vyplýva, že lehota XX dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale platí len pre udelenie poverenia súdnemu exekútorovi. U. by to možné ani logicky predpokladať, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

O. ďalej uviedol, že navrhovateľ v zmysle § 9 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z. v znení účinnom od XX. XX. XXXX nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Y., či právoplatné rozhodnutie S. súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. O., či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je pritom kompetentný preskúmať S. súd, pričom ju preskúmava najmä podľa troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu.

V konaniach, v ktorých malo podľa navrhovateľa dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu - zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po XX dňovej lehote - pred XX. XX. XXXX (teda tri roky pred dňom kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku), vzniesol odporca námietku premlčania.

D. ide o materiálnu škodu, odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. U. v žalobách neuvádza, či paušalizované vecné náklady predstavujú podľa § X7 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z.

Čo sa týka požadovanej nemajetkovej ujmy, kritériá pre jej výšku sú uvedené v ustanovení § 17 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z. U. bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo konaním súdu ku zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy. D. frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery možno vzťahovať len k fyzickým osobám, nie k právnickým osobám (rozhodnutie NS ČR XXCdo/XXX/XXXX). O. má za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani dôvod, pre ktorý by sa táto mala poskytnúť v peniazoch. D. na povahu a predmet konaní, u ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, keď tieto sa

týkali výkonu rozhodnutia rozhodcovských rozhodnutí o nárokoch zo spotrebiteľských úverov. D. na list Y. únie adresovaný predstaviteľovi E. republiky pri Y. únii, v ktorom Y. komisia poukázala na sťažnosti spotrebiteľov na praktiky navrhovateľa, v takom prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať podania navrhovateľa, najmä v rozpore s dobrými mravmi, keď aj a v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie práv musí byť považované za dostačujúce.

E. vytýčil pojednávanie na deň XX. XX. XXXX. D. na tento termín prevzal zástupca navrhovateľa dňa XX. XX. XXXX. N. XX. XX. XXXX požiadal zástupca navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia S. súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. K žiadosti pripojil kópiu tejto sťažnosti, v ktorej absentuje dátum, kedy bola spísaná, ako aj doklad, či a kedy bola doručená S. súdu SR. U. na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na S. súde SR voči rozhodnutiu L. súdu v R. R., ktorým súd rozhodol o námietke zaujatosti sudcov tunajšieho súdu konať vo veciach žalobcu ako navrhovateľa. D. ide o uvedené podanie je obdobné s podaním zo dňa XX. XX. XXXX / č. I. XXX a nasl. E./.

D. obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na „zrušenie pojednávania“ ako návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 O.. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel.

T. z pripojenej žiadosti nevyplýva, kedy mal navrhovateľ mať vedomosť o dôvode pre odročenie pojednávania, z iných konaní tunajšieho súdu v obdobných veciach /vrátane tohto/ má súd vedomosť o tom, že túto sťažnosť spísal navrhovateľ dňa XX. XX. XXXX, pričom z pripojenej sťažnosti k tomuto konaniu je zjavné, že dátum tejto sťažnosti bol prekrytý a následne tento dokument bol prefotený a doložený do spisu.

F. konanie S. súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval súd za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže ho nepovažoval ani za dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 O.. E. ďalej poukazuje aj na znenie ustanovenia § 119 ods. X O., podľa ktorého účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. U. na odročenie musí obsahovať okrem uvedenia dôvodu aj deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, ktorý údaj sa v návrhu nenachádzal. E. nezistil, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu, preto v súlade s § 119 ods. X O. s. p. neinformoval tých, ktorí boli predvolaní na pojednávanie. E. nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. X O..

E. zamietol návrh na prerušenie konania, pričom v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania v tomto konaní zo dňa XX. XX. XXXX, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu. U. podal obdobný návrh.

E. ďalej prejednal uplatnený nárok.

D. sporu boli nároky navrhovateľa na náhradu škody podľa zákona č. XXX/XXXX Z. z.

D. § 3 ods. X písm. d) zákona č. XXX/XXXX Z. z., zodpovedá štát za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

D. § 9 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z., za nesprávny úradný postup sa považuje, okrem iného, porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

D. § X5 ods. 1 zákona č. XXX/XXXX Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

V danom prípade odporca nenamietal, že takýto návrh na predbežné prerokovanie bol podaný navrhovateľom, pričom nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľ v zmysle jeho návrhu. U. predčasnosť podaného návrhu na súd, keď tento návrh bol doručený súdu pred uplynutím X-mesačnej lehoty v zmysle § X6 ods. 1 citovaného zákona.

H. k tomu, že v čase rozhodovania súdu márne uplynula táto lehota, súd nepovažoval tento argument za dôvod pre zamietnutie návrhu pre predčasnosť.

Vo veci sa týkala žaloba tvrdeného porušenia povinnosti na strane súdu v exekučnom konaní XEr/XXX/XXXX. Y. konanie začalo XX.XX.XXXX. V tomto konaní bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu XX. XX. XXXX. A. zo dňa XX. XX. XXXX okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. O. odvolanie proti rozhodnutiu zobral späť, rozhodnutie prvostupňového súdu nadobudlo právoplatnosť XX.XX.XXXX.

E. nepovažoval nárok za premlčaný, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu vo vzťahu k uplatneným nárokom, keďže sa nejednalo o zamietnutie žiadosti pred XX. XX. XXXX.

D. vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom je preukázanie základných predpokladov, ktorými sú:

X. porušenie právnej povinnosti spočívajúcej v nesprávnom úradnom postupe

X. vznik škody

X. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody.

Q. štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívna, preto zavinenie nie je pre vznik škody nevyhnutným predpokladom.

Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonných zásad do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

V predmetnej veci navrhovateľ namietal nedodržanie procesnej XX-dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia.

V konaní k nesprávnemu postupu súdu v exekučnom konaní malo dôjsť pri vymáhaní pohľadávky, v ktorej exekučným titulom bol rozsudok E. rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. XXX/XXXX Z. z. o rozhodcovskom konaní.

D. sa svojho nároku domáhal z dôvodu porušenia postupu exekučného súdu vydať v lehote XX dní na základe žiadosti o vydanie poverenia poverenie v zmysle § 44 ods. X Y. poriadku jemu vybranému exekútorovi a došlo ku zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia a vo veci z dôvodu, že o žiadosti o udelenie poverenia bolo rozhodnuté až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v ustanovení § 44 ods. X Y. poriadku, k tomuto súd uvádza:

L. XEr/XXX/XXXX bolo začaté za účinnosti § 44 ods. X Y. poriadku v znení od XX. XX. XXXX. V ustanovení § 44 ods. X Y. poriadku bola stanovená XX-dňová lehota iba v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie. D. súdu v prípadoch, keď dôjde ku záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, sú systematicky upravené až v nasledujúcej, t. j. tretej vete, kde už zákonodarca žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia súdu neukladá. R. povinnosťou súdu skúmať, či nejde o rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. E. v danej veci skúmal uvedené skutočnosti a následne žiadosť zamietol a to v lehote do X dní. A. nadobudlo právoplatnosť.

D. je potrebné uviesť, že v danom prípade súd nevydal poverenie v lehote XX dní, z dôvodu, že návrh na vydanie poverenia zamietol v lehote X dní.

Y. súd je oprávnený uvedený exekučný titul preskúmať. NS SR v rámci rozhodovaní o dovolaniach v podstate konštatoval (napr. X V. XXX/XXXX z XX. XX. XXXX), že: „E. rozhodcovskej doložky

(dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t.j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. X Y. poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom“. F. otázka bola riešená tiež v rozhodnutiach ÚS ako aj NS (napr. uznesenia NS SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX, XCdo XXX/XXXX, XCdo XXX/XXXX, uznesenia ÚS SR vo veciach IV. ÚS XX/XXXX, IV. ÚS XX/XXXX a nález ÚS ČR sp. zn. II. ÚS XXXX/XX zo dňa XX. XX. XXXX). KS R. R. č. k. XCoE/XX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX citoval nález ÚS SR č. II.ÚS XXX/XXXX z XX. XX. XXXX v nasledovnom znení /„... Y. súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (§ 58 ods. X Y. poriadku). H. na skutočnosť, že Y. poriadok pojednáva o skúmaní súladu exekučného titulu so zákonom ako takým, t.j. či už so zákonom hmotnoprávneho charakteru alebo so zákonom procesnoprávneho charakteru, podľa názoru S. súdu SR tak exekučný súd môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska hmotnoprávnych ustanovení a nielen z procesného hľadiska / rozhodnutie NS SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX z XX. XX. XXXX/. Je teda nepochybné, že v kompetencii exekučného súdu je skúmanie tak formálnej i materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu

Čo sa týka tvrdeného nesprávneho úradného postupu odmietnutím vydania poverenia na vykonanie exekúcie, nemohlo sa jednáť o nesprávny úradný postup, ale len o nezákonné rozhodnutie a to v zmysle ustanovenia § 6 ods. X zákona XXX/XXXX Z. z. Za nesprávny úradný postup nemožno považovať taký postup, ktorý našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. U. úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia, prípadne právne posúdenie veci (porovnaj rozhodnutie NS SR XCdo/XX/XX).

Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu na strane odporcu ako základnej podmienky vzniku zodpovednosti odporcu za škodu v zmysle zákona XXX/XXXX Z. z.

D. nesprávny úradný postup v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. X zákona XXX/XXXX Z. z. možno zahrnúť širokú oblasť postupov orgánov mimo vydávania rozhodnutí. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj nečinnosť alebo nekonanie orgánu v určitej lehote. V každom konkrétnom prípade však treba skúmať, či je daná nečinnosť ako znak zodpovednostnej skutkovej podstaty so zreteľom na okolnosti prípadu, najmä či konkrétny orgán mal alebo mohol konať.

U. však okresný súd poukazuje na rozhodnutie S. súdu SR I. ÚS XX/XX, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že ak je na jednej strane všeobecný súd viazaný v zákone ustanovenými lehotami na vykonanie procesného úkonu, na druhej strane ich nedodržanie nemôže mať za následok porušenie základných zásad civilného procesu, ktoré sú nevyhnutným predpokladom realizácie širšieho základného práva a to práva na spravodlivý proces, ktoré majú účastníci konania zaručené v ustanoveniach 7. oddielu druhej hlavy S. SR a v príslušných medzinárodných zmluvách o ľudských právach. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na spravodlivé proces nemožno stavať proti sebe, ani ich oddeľovať.

V zmysle citovaného rozhodnutia S. súdu SR I. ÚS XX/XX, ktoré odkazovalo na iné rozhodnutie I. ÚS XX/XX S. súdu SR, sa exekučný súd musel predovšetkým zaoberať otázkou prípustnosti exekúcie a v tomto smere plynulo konal.

Z uvedených dôvodov mal súd za to, že v danom prípade v exekučnom konaní nedošlo k porušeniu právnej povinnosti zo strany exekučného súdu spočívajúcej v tvrdenom nesprávnom úradnom postupe. Z týchto dôvodov nebola daná zodpovednosť odporcu za vzniknutú škodu, keď navrhovateľ nepreukázal ani ďalšie predpoklady úspešnosti návrhu, konkrétne vznik škody a príčinnú súvislosť medzi tvrdeným porušením povinnosti a vznikom škody. V plnom rozsahu v tomto smere súd odkazuje na argumenty uvádzané odporcom v jeho písomnom vyjadrení.

E. ešte poznamenáva, že aj keď odporca poukazyval na znenie ustanovenia § 9 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z. účinné od XX. XX. XXXX, (podľa ktorého navrhovateľ mal preukázať podanie sťažnosti na prieťahy, resp. prešetrovanie vybavenia sťažnosti, právoplatné rozhodnutie Y., či S. súdu SR), toto

ustanovenie má hmotnoprávny charakter. U. však retroaktívne účinky, preto nemohlo byť aplikované na prejednávané prípady. U. podal návrh na predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody ešte v roku XXXX, kedy sa takýto postup nevyžadoval.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § X4X ods.1 O.. Úspešný odporca si uplatnil náhradu trov konania, ale trovy konania nevyčíslil. Zo spisu jej nevyplývajú žiadne trovy konania. Z týchto dôvodov súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.